

RELAȚIA DINTRE STIMA DE SINE ȘI SATISFAȚIA ÎN MUNCĂ LA TINERII ANGAJAȚI

THE RELATIONSHIP BETWEEN SELF-ESTEEM AND WORK SATISFACTION AMONG YOUNG EMPLOYEES

Viorica ȘAITAN, ORCID: 0000-0001-6979-1531
Universitatea de Stat din Moldova

CZU: 159.923.2:331.101.32

e-mail: vioricasaitan@yahoo.com

Aspecte teoretice introductive. Stima de sine este considerată una dintre dimensiunile fundamentale ale personalității, referindu-se la raportul pe care îl are fiecare cu sine însuși. Atunci când este pozitivă, relativ ridicată, ea ne permite să acționăm eficient și să facem față dificultăților existenței. Stima de sine este încrederea în capacitatea noastră de a gândi, încrederea în capacitatea de a face față provocărilor fundamentale ale vieții [1].

Satisfacția în muncă reprezintă o stare emotivă pozitivă, ce rezultă din opinia personală a angajatului asupra muncii sale sau climatului de muncă, o stare de echilibru la care ajunge individul în momentul în care răspunde complet unor nevoi, așteptări conștiente sau inconștiente. Satisfacția în muncă vizează diferite aspecte, printre care: beneficiile materiale, promovările, recunoașterea, condițiile de muncă, supravegherea, colegii, politica organizațională [3].

Aspecte metodologice. Scopul acestui studiu a constat în determinarea relației dintre stima de sine și satisfacția în muncă la tinerii angajați în funcție de gen. La această cercetare au participat 50 de persoane (25 de femei și 25 de bărbați), tineri angajați în câmpul muncii din diverse companii (Fantastic English, Yellow Drive, Farmacia Felicia, ITN, Smoke House etc.) din orașul Chișinău.

Ipoteza. Există o relație semnificativă între stima de sine și satisfacția în muncă la tinerii angajați.

Metode utilizate în cercetare. Pentru realizarea scopului propus, am utilizat „Scala stimei de sine” Rosenberg (1965) și un „Test de evaluare a satisfacției muncii” A. Chelcea (1997).

Rezultate și discuții. Pentru determinarea stimei de sine la subiecții participanți la prezentul studiu, am aplicat scala stimei de sine (Fig.1 și Fig.2):

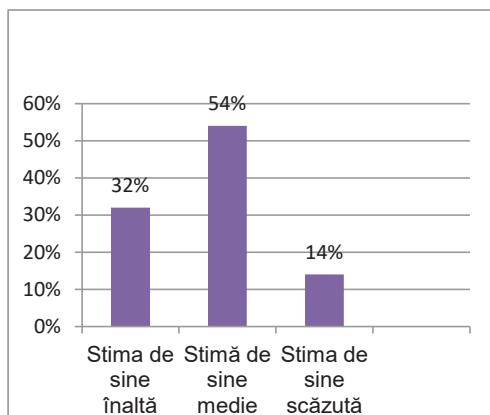

Fig.1. Reprezentarea grafică a datelor privind stima de sine la tinerii angajați

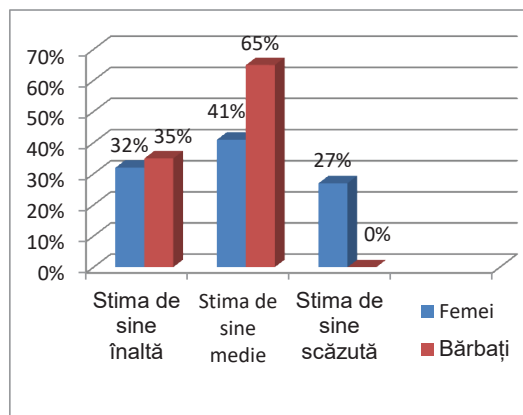

Fig.2. Reprezentarea grafică a datelor privind stima de sine la tinerii angajați în funcție de gen

Rezultatele atestă că majoritatea angajaților (54% și 32%) manifestă un nivel moderat al stimei de sine, ceea ce presupune că ei au o atitudine relativ pozitivă față de sine în raport cu activitatea profesională. Menționăm că stima de sine include ansamblul evaluărilor pozitive și negative pe care o persoană le face în raport cu propria persoană, atitudinea de sine. Totuși 14% dintre angajați au o un nivel scăzut al stimei de sine ce implică strategii de evitare și apărare a riscurilor și eșecurilor care apar atunci când este afectată propria persoană, statutul social și desigur statutul profesional. În funcție de gen, de asemenea, majoritatea subiecților manifestă o stimă de sine moderată. Este interesant faptul că 27% dintre femeii au un nivel scăzut al stimei de sine, ce denotă faptul că ele probabil nu se regăsesc profesional și nu au încredere în capacitatea lor de a face față provocărilor vieții, având o atitudine negativă față de propria persoană.

În continuare, vom prezenta rezultatele obținute la scala Satisfacției în muncă (Fig. 3 și Fig.4) la tinerii angajați:

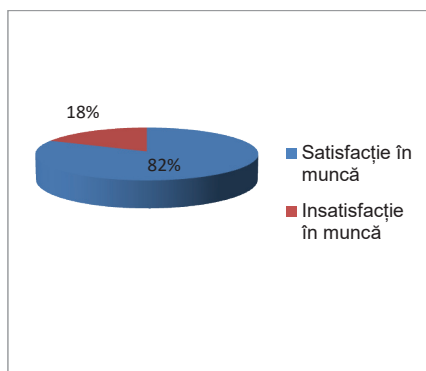

Fig.3. Reprezentarea grafică a datelor privind satisfacția în muncă la tinerii angajați

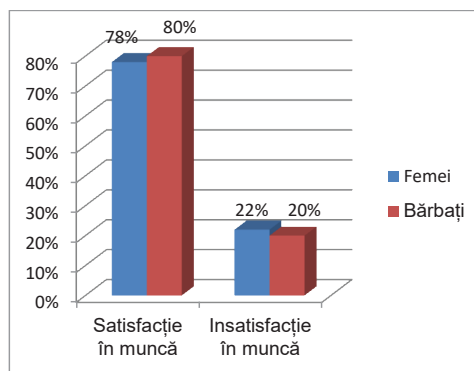

Fig.4. Reprezentarea grafică a datelor privind satisfacția în muncă la tinerii angajați în funcție de gen

Majoritatea angajaților (82%) sunt satisfăcuți profesional. Munca acestora este valorificată la maximum, satisfacția în muncă indicând măsura în care angajatul este mulțumit/satisfăcut de munca pe care o realizează (atât sub aspectul modului ei de organizare, cât și sub cel al recompenselor materiale sau morale pe care le primește pentru activitatea prestată) și de climatul interpersonal în care își desfășoară munca. În funcție de gen, nu se atestă diferențe semnificative în manifestarea satisfacției în muncă. Majoritatea femeilor (78%) și bărbaților (80%) își valorifică munca și se bucură de condițiile la locul de muncă, fiind implicați cu responsabilitate și ardoare în exercitarea sarcinilor profesionale. Totuși 22% femei și 20% bărbați sunt insatisfăcuți de munca lor profesională.

Pentru determinarea corelației dintre cele două variabile (stima de sine și satisfacția în muncă), am apelat la metoda „coeficientul de corelație Bravais-Pearson”. Rezultatele în urma prelucrării statistice relevă că există o relație semnificativă direct proporțională între aceste variabile ($r = 0,879$; $df = 44$; $p = 0,000$), astfel atunci când crește stima de sine, crește și satisfacția în muncă și invers. Aceste rezultate confirmă ipoteza formulată la debutul acestui studiu.

Concluzii:

1. Majoritatea angajaților manifestă un nivel moderat al stimei de sine și o satisfacție în muncă, ceea ce relevă că ei au o atitudine relativ pozitivă față de sine și în raport cu activitatea profesională.
2. 27% dintre femei au un nivel scăzut al stimei de sine, ce denotă faptul că ele nu au încredere în capacitatea lor de a face față provocărilor vieții, având o atitudine negativă față de propria persoană.
3. Există o corelație semnificativă direct proporțională între stima de sine și satisfacția în muncă la tinerii angajați.

Referințe:

1. ILUȚ, P. *Sinele și cunoașterea lui. Teme actuale de psihosociologie*. Iași: Polirom, 2001.
2. CONSTANTIN, T. Analiza climatului organizațional. În: *Psihologie organizațional managerială. Tendințe actuale*. Coord.: E. AVRAM și C.L. COOPER). Iași: Polirom, 2008.
3. GOGU, N. *Satisfacția în muncă a angajaților*. Iași, 2007.